

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

nr. 228.990 van 30 oktober 2014

in de zaak A. 214.045/IX-8519

In zake: Charlotte THOMAS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Patrick Leenders
kantoor houdend te 3700 Tongeren
Elfde Novemberwal 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het GEMEENSCHAPSONDERWIJS, vertegenwoordigd door
de scholengroep 13 – Zuid-Limburg
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Marc Stommels
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Amerikalei 220 bus 14
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 23 oktober 2014, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van:
 - de beslissing van de klassenraad van het Atheneum Tongeren van 16 september 2014 waarbij Charlotte Thomas een oriënteringsattest C werd toegekend en
 - de beslissing van de beroepscommissie van de scholengroep 13 – Zuid-Limburg houdende bevestiging van de toekenning van het C-attest aan Charlotte Thomas.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 oktober 2014, om 11 uur.

Staatsraad Bruno Seutin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Patrick Leenders, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Jan Fransen, die *loco* advocaat Marc Stommels verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoekster volgt gedurende het schooljaar 2013-2014 het eerste jaar van de derde graad moderne talen-wetenschappen ASO aan het Atheneum Tongeren, onderwijsinstelling die behoort tot de scholengroep 13 van het Gemeenschapsonderwijs.

3.2. Op 16 september 2013 ondergaat verzoekster een openhartoperatie met daaropvolgende zware revalidatie.

3.3. Op 24 juni 2014 beslist de delibererende klassenraad om voorlopig nog geen attest toe te kennen aan verzoekster en haar de mogelijkheid te

bieden om bijkomende proeven af te leggen voor wiskunde, Frans, chemie en aardrijkskunde.

3.4. Op 1 september 2014 beslist de delibererende klassenraad een C-attest toe te kennen aan verzoekster op grond van de volgende motivering:

“Tijdens de deliberaties op 24 juni 2014 nam de klassenraad nog geen beslissing omdat zij van oordeel was dat er onvoldoende evaluatiegegevens waren. Charlotte was immers tijdens de eerste periode (september tot en met december 2013) afwezig omwille van medische redenen (ingrijpende hartoperatie). De klassenraad vermoedde dat de slechte resultaten voor het examen in juni hun oorzaak vonden in een onvoldoende kennis van de leerstof van het eerste semester. Ook al werd Charlotte tijdens haar revalidatieperiode Tijdelijk Onderwijs aan Huis aangeboden door de leerkrachten van de wetenschappelijke vakken en wiskunde, toch bleek de basis voor deze vakken onvoldoende aanwezig.

Om het volgende jaar succesvol te kunnen aanvangen moest Charlotte eerst aantonen dat ze de leerplandoelstellingen die dit jaar aan bod kwamen voor poolvakken zoals aardrijkskunde, wiskunde, chemie en Frans voldoende beheerst. Er werd dan ook een uitgesteld examen voorzien voor deze poolspecifieke vakken, dat Charlotte heeft afgelegd van 26 tot en met 28 augustus 2014.

De klassenraad stelt vast dat zij een onvoldoende heeft behaald op drie van de vier vakken waarvoor ze een herkansing kreeg:

- Aardrijkskunde: 42%
- Wiskunde: 47%
- Frans: 47%

De klassenraad is van mening dat deze tekorten te wijten zijn aan een gebrek aan basiskennis en inzicht in de materie. Voor het vak Frans behaalde zij bijvoorbeeld enkel een voldoende op het onderdeel schrijven. Voor het vak wiskunde toonde ze onvoldoende aan, de basis te beheersen van bewerkingen die het uitgangspunt vormen voor de leerstof van het zesde jaar. De betrokken leerkrachten hebben tijdens het schooljaar voldoende remediëring voorzien, maar hiervan werd niet consequent gebruik gemaakt door Charlotte. Op basis hiervan meent de klassenraad dat Charlotte nog niet de juiste werkhouding heeft getoond om de achterstanden weg te werken.”

Op 3 september 2014 wordt deze beslissing betekend aan verzoekster.

3.5. Op 4 september 2014 vraagt de moeder van verzoekster, zonder opgave van een specifiek motief, dat de klassenraad terug zou worden samengeroepen.

3.6. Op 5 september 2014 wordt de moeder van verzoekster uitgenodigd voor een overleg met de directie op 10 september 2014.

3.7. Na dat overleg van 10 september 2014 komt de klassenraad op 16 september 2014 opnieuw samen en beslist om het C-attest te handhaven op grond van de volgende elementen:

- “- Charlotte behaalde voor de uitgestelde examens op drie van de vier vakken een tekort: aardrijkskunde, wiskunde en Frans.
- Charlotte kreeg Tijdelijk Onderwijs aan huis aangeboden in verband met twee wetenschappelijke vakken en het vak wiskunde.
- Tijdens haar afwezigheid heeft de school steeds alle documenten wekelijks bezorgd.
- Voor het vak Frans kreeg zij tijdens haar afwezigheid wekelijks een blad met de geziene leerstof en indien mogelijk de oplossingen. Charlotte heeft ter ondersteuning een extra proef Frans gekregen in maart, die ze aanvankelijk niet wou afleggen.
- Wat betreft de Onderzoekscompetentie werd er voor Charlotte een speciale regeling getroffen met aparte deadlines en een aangepaste opdracht.
- De betrokken leerkrachten hebben steeds aangeboden om extra uitleg of oefeningen te geven maar Charlotte is daar niet steeds op ingegaan.
- Charlotte heeft al haar taken en toetsen ter beschikking gekregen tijdens de vakantie. Ze had steeds de gelegenheid om de leerkrachten te contacteren met vragen. Hiervan heeft zij geen gebruik gemaakt.”

Deze beslissing wordt op 16 september 2014 betekend aan de moeder van verzoekster.

3.8. Op 16 september 2014 start verzoekster met het volgen van lessen in het tweede jaar van de derde graad aan het Provinciaal Instituut voor Biotechnisch Onderwijs (hierna: het Pibo) te Tongeren.

3.9. Op 17 september 2014 stelt de raadsman van verzoekster beroep in bij de beroepscommissie, onder meer op grond van het feit dat de beslissing van de klassenraad van 1 september 2014 haar pas op 4 september 2014 werd bekendgemaakt wat manifest laattijdig is zodat de beslissing nietig is, dat de beslis-

sing van de beroepscommissie uiterlijk 15 september 2014 had moeten zijn medegedeeld en verzoekster derhalve geacht wordt een A-attest te hebben behaald.

Daarnaast wordt in het bezwaarschrift het medisch parcours van verzoekster gedurende het afgelopen schooljaar overlopen en wordt dit gekoppeld aan de resultaten en het schoolgebeuren: verzoekster is vanwege haar ingreep tweemaal onder narcose gebracht wat concentratiestoornissen tot gevolg heeft, verzoekster scoorde op haar dagelijks werk voldoende, stuurde tijdens de zomervakantie e-mails naar haar leerkrachten om hulp die onbeantwoord bleven en nu uit de elektronische leeromgeving blijken gewist te zijn, kreeg voor haar herkansingsexamen Frans haar handboek niet terug van de directie, is erg gemotiveerd het zesde jaar aan te vangen in het Pibo waar Frans in een andere studierichting minder belangrijk zou zijn en ze zich meer kan toewijden op de wetenschappelijke vakken. Er wordt door haar gevraagd een A-attest af te leveren.

3.10. Met een brief van 22 september 2014 antwoordt de algemeen directeur hierop onder meer het volgende:

“Wat betreft de mogelijkheid tot het samenroepen van de beroepscommissie geldt dat overeenkomstig artikel 123/10 § 4 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 17 december 2010 houdende de codificatie betreffende het secundair onderwijs het resultaat van het beroep aan de betrokken personen schriftelijk ter kennis gebracht moet worden uiterlijk 15 september.

Gelet op bovenstaande regelgeving is het niet meer mogelijk voor mij om de beroepscommissie samen te stellen. Het ontbreekt mij aan een wettelijke grond hiervoor.

Er kan wel nog beroep aangetekend worden tegen de laatste wettelijke beslissing bij de Raad van State.”

3.11. Op 30 september 2014 dagvaardt verzoekster de verwerende partij en de provincie Limburg in haar hoedanigheid van schoolbestuur van het Pibo voor de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Tongeren, zetelend in kort geding.

3.12. Op 7 oktober 2014 beslist deze voorzitter, zetelend in kort geding:

“[...] dat de beroepscommissie van [de verwerende partij] geacht wordt uiterlijk op woensdag 22 oktober 2014 een beslissing te hebben genomen m.b.t. het beroep aangetekend door [verzoekster] tegen de beslissingen van de delibererende klassenraad d.d. 1 en 16 september 2014.

[...] dat de [provincie Limburg] verplicht wordt om [verzoekster] de lessen te laten volgen in het 6de jaar van het Provinciaal Instituut voor Biotechnisch Onderwijs te Tongeren [...]”

3.13. Op 8 oktober 2014 komt de beroepscommissie bijeen en komt zij tot het volgende besluit:

“De beroepscommissie Scholengroep 13 – Zuid-Limburg heeft na beraad unaniem beslist over te gaan tot de bevestiging van het oorspronkelijk evaluatieresultaat, namelijk : de toekenning van een C-atteest aan Charlotte Thomas, leerling van het 1ste leerjaar van de 3de graad ASO-Moderne Talen-Wetenschappen, tijdens het schooljaar 2013-2014.

De beroepscommissie is van oordeel dat de school, rekening houdend met het ziektebeeld van Charlotte, alle middelen heeft aangereikt en ingezet opdat Charlotte het schooljaar succesvol zou kunnen beëindigen. Er werd ondermeer thuisonderwijs georganiseerd tijdens het eerste trimester, er werden remediëringsoefeningen en bijlessen voor verschillende vakken aangeboden en de opdracht Onderzoekscompetenties werd aangepast en vereenvoudigd.

Op eigen verzoek legde Charlotte reeds drie examens af tijdens de examenperiode in december, namelijk biologie, fysica en chemie. Het examen wiskunde werd door de school uitgesteld. Voor de kerstexamens voor de vakken Nederlands, geschiedenis, aardrijkskunde en Engels werd Charlotte vrijgesteld, dit om de studiedruk te verminderen.

Bovendien werd de eindbeslissing door de delibererende klassenraad van 24 juni 2014 uitgesteld tot 1 september 2014, om hiermee Charlotte de kans tijd te geven om vooralsnog haar vaktekorten weg te werken en de leerplandoelstellingen die in het 1ste leerjaar van de 3de graad ASO-Moderne Talen-Wetenschappen aan bod komen, in voldoende mate te bereiken.

Rekening houdend met de bepalingen van het schoolreglement van het GO! Atheneum Tongeren van schooljaar 2013-2014, is de beroepscommissie scholengroep 13 Zuid-Limburg van oordeel dat de school de procedure correct heeft gevolgd. Wij verwijzen naar Deel 2 ‘Decretaal verplichte informatie en regelgeving’, punt 1.4 ‘Begeleiding en evaluatie’, subonderdeel 1.4.5 ‘Hoe komt de delibererende klassenraad tot een eindbeslissing’, alinea 3.

‘Deze beslissing wordt in beginsel genomen uiterlijk op 30 juni van het betrokken schooljaar. Niettemin kan die termijn voor uitzonderlijke én in-

dividuele gevallen worden verlengd tot ‘uiterlijk de eerste schooldag van het daaropvolgend schooljaar’. Het behoort tot de autonome bevoegdheid van de delibererende klassenraad om te oordelen of je aan een bijkomende proef moet onderworpen worden vooraleer een definitieve beslissing kan genomen worden. Deze bijkomende evaluatie kan gebeuren op basis van herexamens, vakantiewerk of -lectuur, enz.”

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

Exceptie

4. De verwerende partij werpt op dat verzoekster zowel de beslissing van de delibererende klassenraad als deze van de beroepscommissie bestrijdt. Zij wijst erop dat overeenkomstig artikel 123/15, § 3, van de Codex Secundair Onderwijs het de beroepscommissie is die de eindbeslissing neemt. Volgens haar is de vordering tot schorsing onontvankelijk in zoverre ze is gericht tegen de beslissing van de delibererende klassenraad.

Beoordeling

5. Overeenkomstig artikel 123/10, § 1, van de Codex Secundair Onderwijs hebben in het secundair onderwijs de betrokken personen die de eindbeslissing inzake evaluatie door de klassenraad wensen te betwisten, na een overleg als vermeld in artikel 115/6, § 4, van de Codex, een verhaalsmogelijkheid bij een beroepscommissie.

Die overeenkomstig artikel 123/12, § 2, van de Codex Secundair Onderwijs samengestelde beroepscommissie kan, na alleszins de betrokken personen en de leerling in kwestie en in voorkomend geval leden van de klassenraad te hebben gehoord, beslissen tot (1) de gemotiveerde afwijzing van het beroep op grond van onontvankelijkheid, dan wel, nadat de beroepscommissie al dan niet aan de leerling bijkomende proeven of opdrachten heeft opgelegd, (2) de bevestiging van het oorspronkelijk evaluatieresultaat of (3) de vervanging door een ander

evaluatieresultaat. Hieruit volgt dat de beslissing van de beroepscommissie in de plaats komt van die van de klassenraad.

In de mate dat de voorliggende vordering gericht is tegen de beslissing van de klassenraad van 16 september 2014 is de vordering op het eerste gezicht niet ontvankelijk, aangezien die beslissing hoe dan ook niet het aanvechtbare eindpunt lijkt te zijn van het administratief beroep dat ertegen openstaat. De beslissing van de beroepscommissie waarmee de bedoelde procedure wordt afgesloten, is de eindbeslissing, die vatbaar is voor beroep voor de Raad van State.

6. De exceptie vertoont de vereiste ernst om ze in de huidige stand van de procedure bij te vallen.

V. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

7. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

VI. Uiterst dringende noodzakelijkheid

8. Verzoekster refereert aan de vaste rechtspraak van de Raad van State dat het dreigend verlies van een schooljaar het instellen van een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid verantwoordt.

9. Al is de door verzoekster gegeven motivering eerder schiel, zij mag zich wat de hier besproken schorsingsvoorwaarde betreft, terecht op de vaste rechtspraak van de Raad van State beroepen, wat overigens door de verwerende

partij ook niet wordt betwist. Teneinde het dreigend verlies van een schooljaar te keren, is de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid het rechtsmiddel bij uitstek dat hiertegen een tijdige en afdoende bescherming kan bieden.

VII. Ernst van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting

10. Verzoekster betoogt in een eerste middel dat de beslissing van de klassenraad niet rechtsgeldig is aangezien deze pas op 4 september 2014 aan haar werd bekendgemaakt, manifest laattijdig en overeenkomstig artikel 37, § 2, van het besluit van de Vlaamse regering van 19 juli 2002 ‘betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs’ dienen beslissingen van de delibererende klassenraad uiterlijk op 30 juni van het betrokken schooljaar te worden genomen. In individuele gevallen kan deze termijn worden verlengd tot uiterlijk de eerste schooldag van het daaropvolgende schooljaar.

Daarnaast verwijst verzoekster naar de tijd verlopen tussen de kennisname van haar evaluatieresultaat en de reactie op het bezwaar van haar moeder op 17 september 2014, alsook naar de weigering van de algemeen directeur om de beroepscommissie samen te stellen daar overeenkomstig artikel 123/10 van de Codex Secundair Onderwijs, de beslissing van de beroepscommissie uiterlijk op 15 september aan de betrokkene ter kennis moet worden gebracht en dit *in casu* pas gebeurde op 17 september 2014, twee dagen na de datum waarop de beslissing moest worden genomen. Daardoor werden haar rechten van verdediging geschonden.

Verder verwijst verzoekster naar de uitspraak in kort geding, door haar ingeleid, waarin de kortgedingrechter stelt dat door de weigering om de

beroepscommissie bijeen te roepen omwille van het overschrijden van een termijn die enkel in het voordeel van verzoekster geldt en buiten haar wil is overschreden, haar belangen zijn geschonden.

Ook wijst verzoekster erop dat zij nu al bijna twee maanden in onzekerheid leeft, zij op 16 september 2014 mocht starten met het volgen van lessen in het zesde jaar van het Pibo maar na één week haar boeken diende in te leveren. Zij vraagt dan ook dat de Raad van State de beslissing van de klassenraad zou vernietigen, omwille van het niet naleven van de vormvereisten en zij refereert aan een vervaltermijn.

Beoordeling

11.1. Verzoekster heeft in haar bezwaar voor de beroepscommissie enkel opgeworpen dat de beslissing van de beroepscommissie uiterlijk 15 september 2014 had moeten zijn meegedeeld.

11.2. Verzoekster ontbeert het vereiste belang om de schending van een in haar ogen bestaande vervaltermijn aan te klagen daar er een beslissing over haar rechtstoestand dient te worden genomen en zij er belang bij heeft dat er zekerheid bestaat over een te haren opzichte genomen rechtens vaststaande evaluatiebeslissing. Zij vergist zich, zo lijkt, door uit het overschrijden van de termijn af te leiden recht te hebben op een A-attest.

Verzoekster mist bijgevolg belang bij dit middel.

11.3. Het middel is niet ernstig.

B. Tweede middel

Uiteenzetting

12. Het tweede middel is genomen uit de schending van de motiveeringsplicht:

“30. Verzoekster had ernstige medische problemen, waarvan de school op de hoogte was, dewelke zonder twijfel aanleiding hebben gegeven tot de mindere resultaten van verzoekster en waardoor mogelijk het correcte beeld van haar kennis en kunde wordt vertekend. Het is dan ook van belang dat de klassenraad die problemen mee in zijn onderzoek betreft, wat in casu niet gebeurd is [...].

31. Omwille van haar medische problemen was verzoekster gedurende het gehele eerste trimester afwezig. In die periode werd voor verzoekster thuisonderwijs georganiseerd. Zij kreeg echter in totaal slechts 2 uur biologie, 2 uur aardrijkskunde, 2 uur fysica, 2 uur chemie en 4 uur wiskunde. Aangezien verzoekster in een wetenschappelijke richting zit, zijn dit voor haar hoofdvakken. De leerstof van een hoofdvak, gezien in een volledig trimester, doceren in slechts 2 uur lijkt dan ook onmogelijk. Toch wordt van verzoekster verwacht dat zij in de examenperiode in december al examens aflegt.

Deze examens werden relatief snel na de ondergane operaties afgelegd. Aangezien verzoekster tot tweemaal toe onder zware narcose werd gebracht, had zij op dat moment last van ernstige concentratiestoornissen, wat zonder twijfel een negatieve invloed heeft gehad op de afgelegde examens. Hiervan werd het Atheneum door dokter [L.] op de hoogte gebracht.

32. Wanneer verzoekster in januari dan terug naar school gaat, wordt zij op dezelfde manier behandeld als haar medestudenten, zonder rekening te houden met haar specifieke behoeften. Zo diende zij een wetenschap[elijk] werk, met zeer zware studielast, [te] maken en kreeg zij dezelfde examens als de leerlingen die wel een volledig schooljaar de lessen hadden kunnen volgen.

Op het examen aardrijkskunde werden vragen gesteld waarvan de antwoorden niet in de cursus stonden, deze zouden wel in de lessen gegeven zijn, lessen die verzoekster niet heeft kunnen bijwonen.

33. Het volgen van volledige dagen les vanaf januari was erg vermoeiend voor verzoekster. Als zij terugkwam van school was zij zodanig moe dat zij vaak onmiddellijk in slaap viel. Toch moest zij dan nog zorgen dat haar huiswerk afgeraakte, moest zij haar achterstand van het eerste trimester inhalen en maakte zij remediëringstaken.

Op die manier slaagde verzoekster er in om te slagen voor haar dagelijks werk. Dit toont aan dat zij wel degelijk werklust en de nodige kennis van [de] leerstof van het 1ste jaar van de 3de graad bezit.

34. Verzoekster heeft na de eerste beslissing van de klassenraad (aan verzoekster ter kennis gebracht op 04.09.2014), haar klachten en argumenten duidelijk kenbaar gemaakt aan de klassenraad. De Raad van State heeft geoordeeld dat grieven, vragen en opmerkingen van de betrokken leerling die van aard zijn dat ze, mochten ze gegrond zijn, mogelijk tot een voor de leerling beter resultaat zouden leiden, niet zonder onderzoek mogen blijven in de beroepsprocedure. Wil ze immers enig nut hebben, moet die beroepsprocedure er in ieder geval op gericht zijn om de klachten en argumenten van een leerling te onderzoeken, ze daadwerkelijk in de nieuwe beoordeling te betrekken en de antwoorden van de klassenraad daarop – met andere woorden: de motieven van de klassenraad – te veruitwendigen in de definitieve beslissing (Raad van State, arrest nr. 220.744 van 25.09.2012)

De klassenraad laat in casu na om in zijn nieuwe beslissing een antwoord te geven op de vragen, grieven en argumenten van verzoekster. De motivering van de klassenraad bestaat uit een loutere verwijzing naar een artikel uit het schoolreglement.

De klassenraad heeft zijn motiveringsplicht geschonden.”

Beoordeling

13.1. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoekster het enkel heeft over de klassenraad en geen enkele maal in haar middel de beroepscommissie vermeldt.

Heeft zij de beslissing van de klassenraad ook in het voorwerp van haar vordering betrokken, dan is hiervóór vastgesteld dat de beslissing van de beroepscommissie in de plaats hiervan is gekomen en dat enkel de beslissing van de beroepscommissie nog in het geding is. Verzoekster vermag dan ook enkel feilen in haar middel op te nemen die zouden kleven aan de beslissing van de beroepscommissie. Nu zij dit niet doet, is het middel niet ter zake doend.

13.2.1. Indien evenwel zou moeten worden aangenomen dat het hier een misslag van verzoekster betreft en zij in feite het falen van de beroepscommissie voor ogen heeft, heeft zij voor de beroepscommissie onder meer aangebracht dat ze tijdens de zomervakantie e-mails stuurde naar haar leerkrachten om hulp die onbeantwoord bleven – die inmiddels uit de elektronische leeromgeving blijken te

zijn gewist – en dat voor haar herkansingsexamen Frans haar handboek niet was terugbezorgd door de directie.

13.2.2. Aldus lijkt verzoekster te verwijzen naar de gebrekkige begeleiding die zij beweert te hebben ontvangen. Nu zij in haar tweede middel een motiveringsgebrek lijkt aan te klagen, gaat zij ervan uit dat niet geantwoord is geweest op haar grief inzake falende begeleiding.

Zoals de Raad van State echter al in tal van arresten heeft overwogen is het, in beginsel, één zaak of een leerling bewezen heeft de van hem verlangde kennis en kunde te bezitten, een andere, als hij die kennis en kunde niet blijkt te bezitten, wie daarvoor de schuld draagt. Deze laatste kan diegene zijn die hem op het examen heeft voorbereid door bij die voorbereiding in gebreke te blijven.

Zelfs indien een leerling de school terecht zou verwijten niet in de passende begeleidingsmaatregelen te hebben voorzien of ze niet te hebben toegepast of aangepast, dan kan dat hoogstens betekenen dat de school schuld of mede schuld draagt aan het minder gunstige eindresultaat van die leerling, maar kan zulks dit eindresultaat niet meer zo beïnvloeden dat het gunstiger wordt, laat staan dat een A-attest moet worden toegekend.

Daargelaten de vraag of het argument betreffende de tekortgeschoten begeleiding in zijn algemeenheid in feite juist is, faalt het in rechte.

Hieruit volgt dat verzoekster zonder belang erbij lijkt, dat de beroepscommissie op dit bezwaar niet heeft geantwoord.

13.2.3. Om uitzondering te genieten op het beginsel dat falende begeleiding inroepen geen nuttig rechtsmiddel is omdat dit hoogstens een (mede-)schuldige aanwijst maar niet vermag de punten beter te maken dan ze uiteindelijk zijn, is vereist dat verzoekster in staat is om, met de nodige precisie, aan te

tonen dat de school tekortgeschoten is in welbepaalde vooraf gemaakte afspraken, waarbij dat feilen daarenboven in een rechtstreeks oorzakelijk verband gebracht moet kunnen worden met de wettigheid van de door haar bestreden beslissing.

Verzoekster blijft op het eerste gezicht echter in gebreke dat aan te tonen.

13.3. Ten overvloede zij vermeld dat, waar verzoekster aan de beroepscommissie heeft voorgelegd dat zij vanwege haar ingreep tweemaal onder narcose is gebracht met concentratiestoornissen tot gevolg en dat zij op haar dagelijks werk voldoende scoorde, de beroepscommissie een antwoord op die medische problematiek heeft gegeven, zo lijkt, waar zij in de motivering van de bestreden beslissing stelt:

“De beroepscommissie is van oordeel dat de school, rekening houdend met het ziektebeeld van Charlotte, alle middelen heeft aangereikt en ingezet opdat Charlotte het schooljaar succesvol zou kunnen beëindigen. Er werd ondermeer thuisonderwijs georganiseerd tijdens het eerste trimester, er werden remediëringsoefeningen en bijlessen voor verschillende vakken aangeboden en de opdracht Onderzoekscompetenties werd aangepast en vereenvoudigd.

Op eigen verzoek legde Charlotte reeds drie examens af tijdens de examenperiode in december, namelijk biologie, fysica en chemie. Het examen wiskunde werd door de school uitgesteld. Voor de kerstexamens voor de vakken Nederlands, geschiedenis, aardrijkskunde en Engels werd Charlotte vrijgesteld, om de studiedruk te verminderen.

Bovendien werd de eindbeslissing door de delibererende klassenraad van 24 juni 2014 uitgesteld tot 1 september 2014, om hiermee Charlotte de kans tijd te geven om vooralsnog haar vaktekorten weg te werken en de leerplandoelstellingen die in het 1ste leerjaar van de 3de graad ASO-Moderne Talen-Wetenschappen aan bod komen, in voldoende mate te bereiken.”

Hieruit blijkt dat de beroepscommissie de bezwaren van verzoekster daadwerkelijk in overweging heeft genomen en in haar beoordeling heeft betrokken. Op die beoordeling dan weer geeft verzoekster geen kritiek, nu zij zich enkel tot de beslissing van de klassenraad richt.

13.4. Het tweede middel is niet ernstig.

14. Er is niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 30 oktober 2014, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bruno Seutin,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Bruno Seutin